

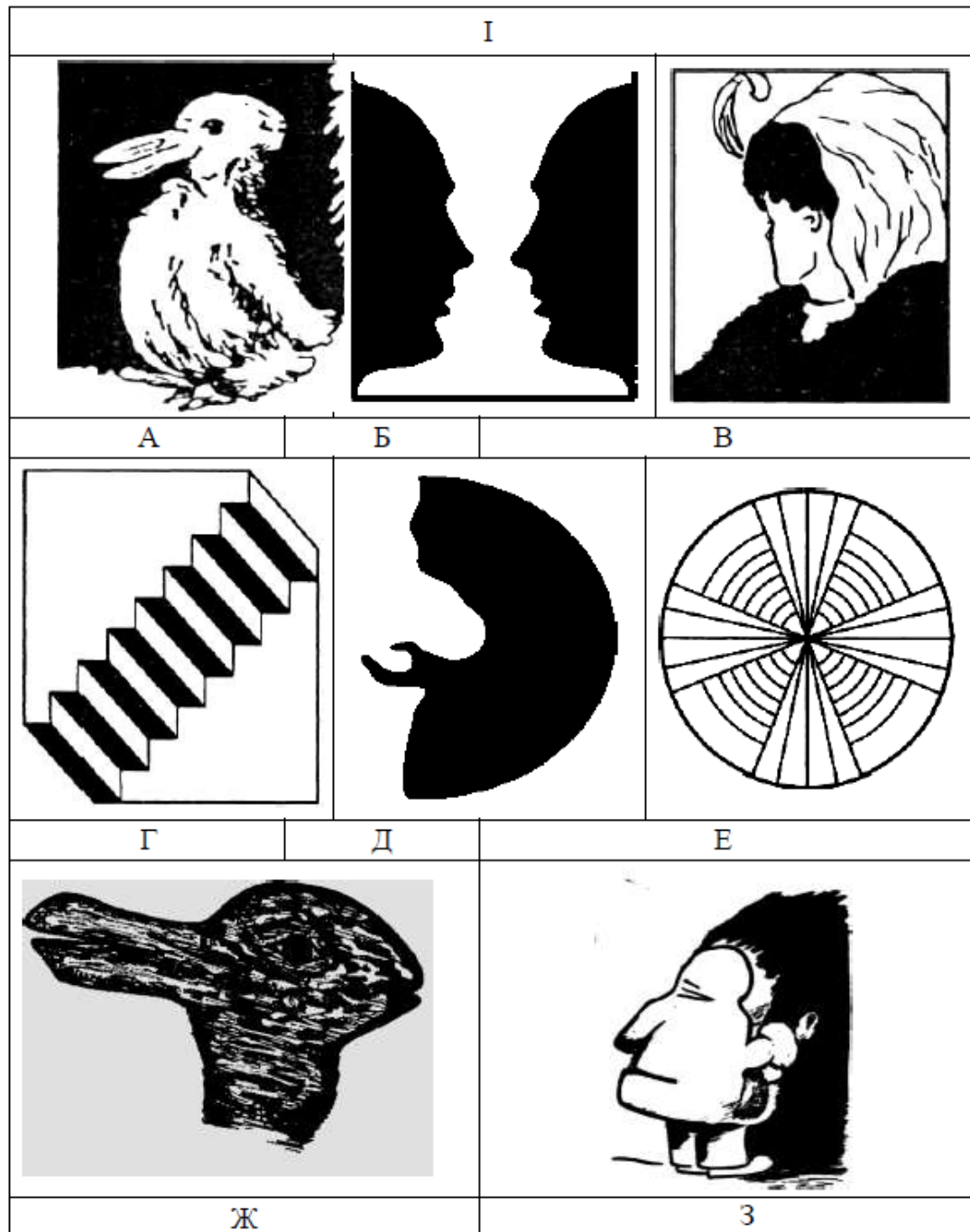
МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ РОБОТИ.

Завдання 4.1. Визначення можливості перемикавання мимовільної уваги

Для проведення роботи необхідні рисунки з подвійним зображенням. Студентам необхідно утворити пари випробовуваний – експериментатор. Випробовуваним пред'являють рисунки з подвійним зображенням. За секундоміром експериментатор відмічає час сприйняття та розпізнання випробовуваним обох образів. Оцінку швидкості переключення уваги роблять за кількістю секунд, що витрачені на розпізнання обох образів: чим швидше людина виявить обидва образи, тим більше у неї виражена здатність до перемикавання уваги (рис 4.2 I, II).

Оформлення завдання. Оцініть швидкість переключення своєї уваги за запропонованою методикою. Порівняйте результати студентів із різним темпераментом. Зробіть висновки.

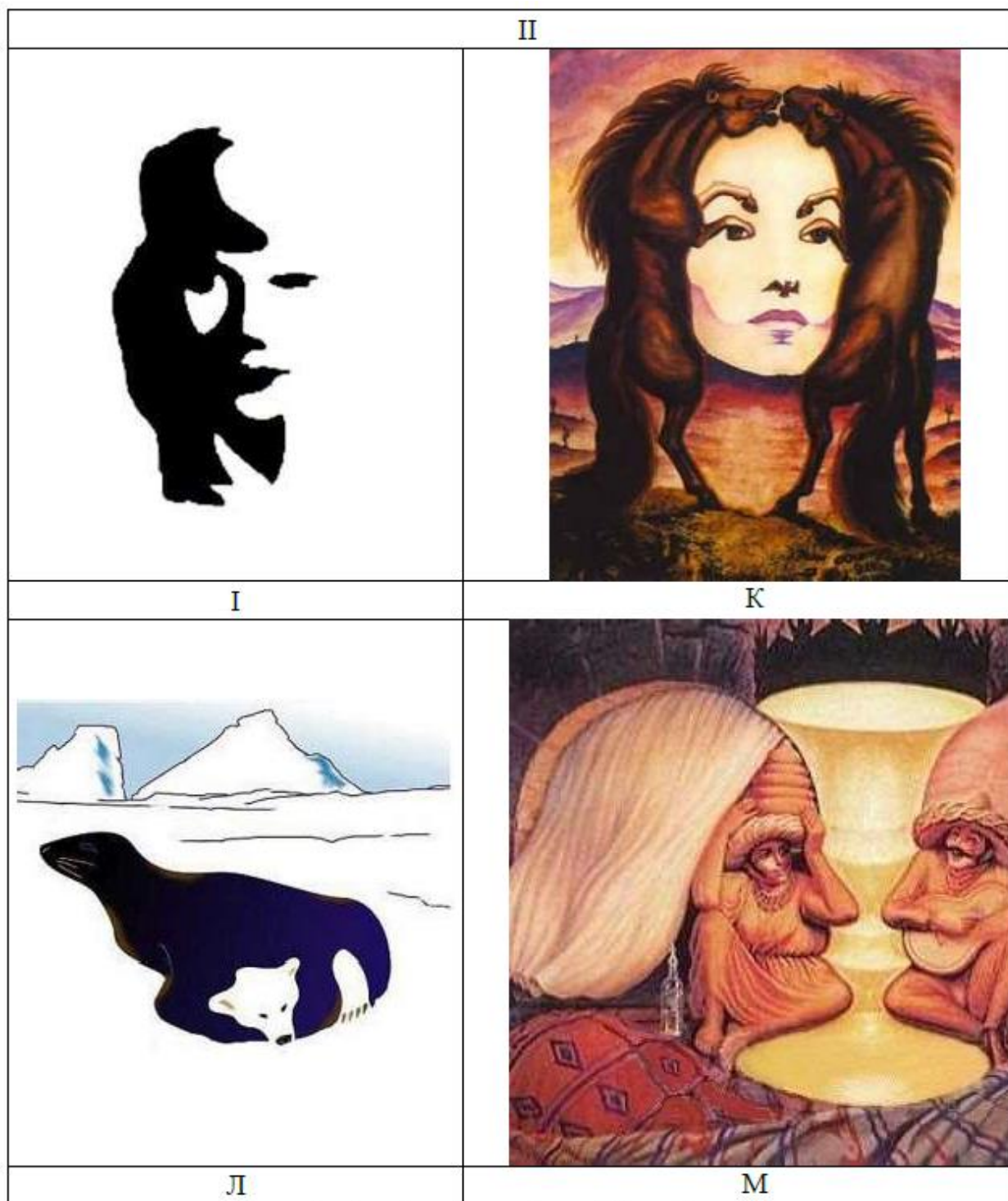

Рисунок 4.2. – Подвійні зображення (зорові ілюзії)

I: А) заєць – качка; Б) два профілі – ваза; В) молода і стара жінки; Г) карниз – сходи; Д) профіль людини – жебрачка; Е) хрест з радіальних смужок і хрест із концентричних дуг; Ж) кролик – качка; З) профіль чоловіка – ескімос;

II: I) Обличчя жінки – саксофоніст; К) два коня – обличчя жінки; Л) білий ведмідь – тюлень; М) два старика – ваза – співаючі мексиканці.

Завдання 4.2. Визначення величини коливання уваги

Хід роботи. Для проведення роботи необхідні секундомір і рисунок зрізаної піраміди. При уважному розгляданні рисунка 4.3, на якому

зображена проекція зрізаної піраміди, можна помітити, що вершина піраміди то наближається до глядача, то йде від нього углиб. Це явище пояснюється законом зворотної (взаємної) індукції. Коли ми дивимося на маленький квадрат, сприйняття великого квадрата погіршується із-за зовнішнього гальмування і він здається за площиною малюнка. Піраміда розташовується усіченим кінцем до глядача. Але якщо ми перемкнемо погляд на великий квадрат, він буде сприйматися як ближній і піраміда виявиться поверненою до глядача основою.

Для визначення величини коливання уваги випробовуваний впродовж 30 секунд дивиться на піраміду. При кожній зміні зображення він робить у зошиті штрих (не дивлячись!). Початок і кінець досліду встановлює експериментатор, що стежить за секундоміром. Після закінчення досліду підрахувати кількість штрихів. Отримане число подвоюється (визначається коливання уваги за 1 хвилину).

Величину коливання можна зменшити вольовим зусиллям. Поставте перед випробовуваним мету – як можна довше утримати кожне зображення. Виміріть величину коливання уваги в цьому випадку.

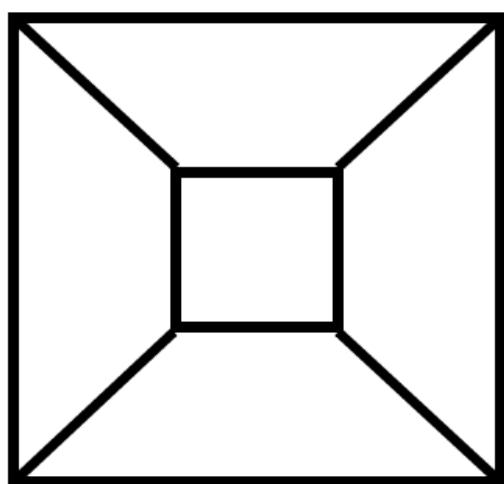

Рисунок 4.3 – Рисунок проекції зрізаної піраміди для визначення величини коливання уваги

Оцінку отриманих результатів зробіть за допомогою даних, що наведені у таблиці 4.1.

Таблиця 4.1 – Оцінка характеру стійкості уваги

Частота зникнення зображення впродовж 1 хвилини	Характеристика уваги
Не більше 11	Дуже стійка
12-20 разів	Середня стійкість
Більше 20 разів	Недостатня стійкість

Оформлення завдання. Охарактеризуйте коливання своєї уваги.

Завдання 4.3. Оцінка стійкості уваги

Хід роботи. Для виконання роботи використовують карту цифр, де в різному порядку розташовані написані різними шрифтами цифри від 1 до 90 (рис. 4.4). Випробовувані за командою експериментатора, не користуючись указкою або олівцем, а тільки за допомогою очей знаходять цифри у зростаючому порядку. При цьому відмічають час, який було потрібно для виявлення цифр від 1

до 90. За часом оцінюють міру стійкості довольної уваги. При тренуванні час виконання цього завдання зменшується.

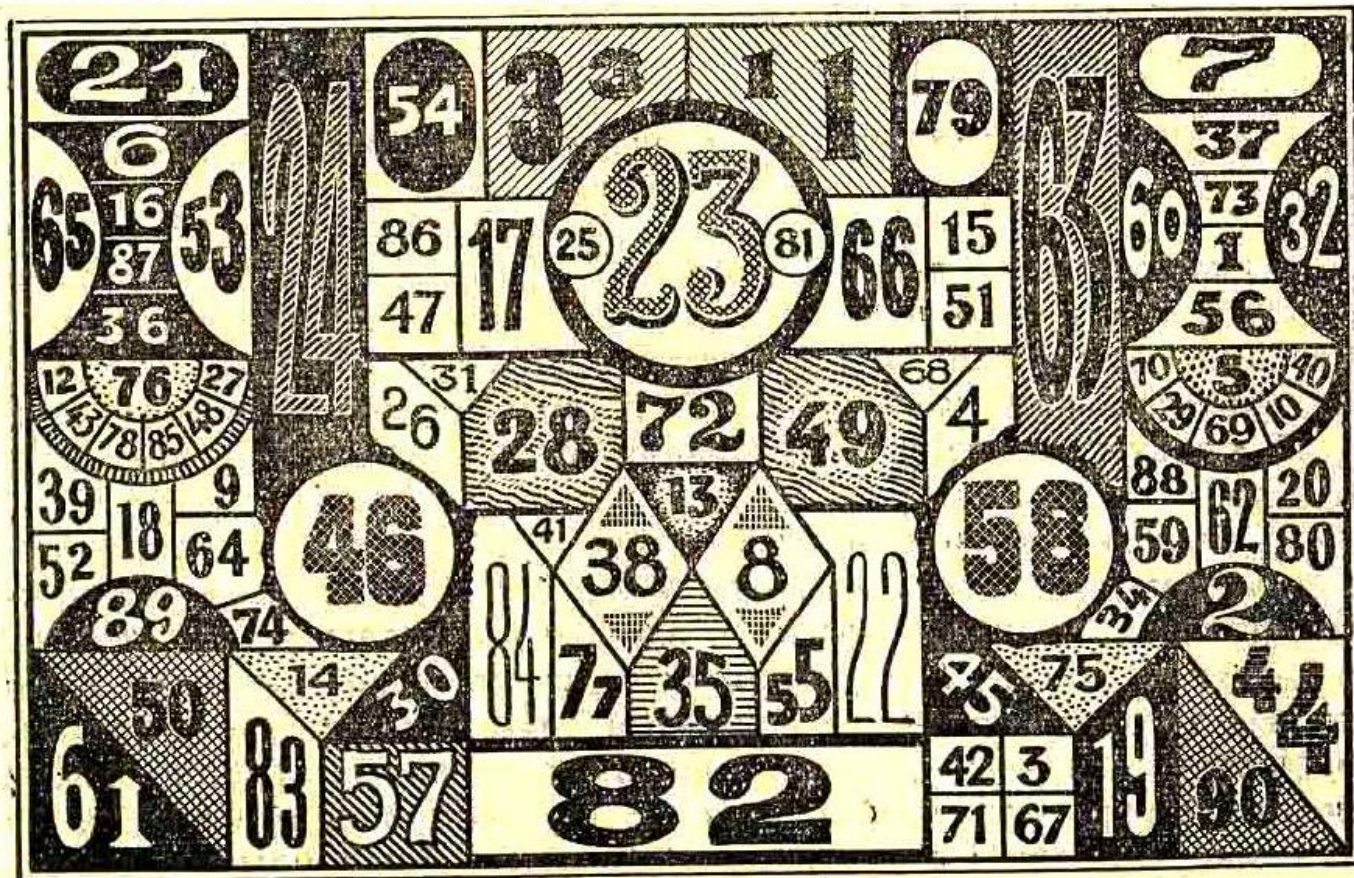

Рисунок 4.4 – Карта цифр для визначення міри стійкості уваги

Оцінка результатів: менше 15 хв. – висока міра стійкості уваги; 15-22 хв. – хороша стійкість; 22-30 хв. – задовільна стійкість; більше 30 хв. – низька стійкість.

Оформлення завдання. Оцініть стійкість своєї уваги за запропонованою методикою. Зробіть висновки.